

טועמים גאולה

עובדות על ימות המשיח, מתוך ציפייה לביאתו המהרה

| נִחוּחוֹת גְּאֻלָּה

כָּךְ מִלְכֵי יִשְׂרָאֵל בְּזַמְנָם, גַּם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִשְׁמַשׁ כְּשׁוֹפֵט לְעַם יִשְׂרָאֵל. יְהוּדֵי שְׂהִיּוּ לוֹ חִלּוּקֵי דַעוֹת עִם חֲבָרֵי יוֹכֵל לְפִתֵּר אוֹתָם בְּצוּרָה קִלְה וּפְשׁוּטָה: פְּשׁוּט, לְהִזְמִין אוֹתוֹ לְדִין תּוֹרָה אֶצֶל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

בְּמִדָּה וְהִדְיוֹן יִהְיֶה עַל כֶּסֶף אוֹ רְכוּשׁ, יִפְתָּר הַמְּשִׁיחַ אֶת הַסֵּכְסוּךְ בְּצוּרָה מְעֻנְיָנָה. הוּא פְּשׁוּט וְיֹצֵא מִכִּסּוֹ אֶת הַסֵּכִים שֶׁעָלְיוֹ חִלּוּקֵים הַצְּדָדִים, וְיִתֵּן אוֹתוֹ לַתּוֹבָע. כֹּה, יִצְאֵי שְׁנֵי הַצְּדָדִים מִרְצִים וְהַמְּחַלְקֵת תִּפְתָּר מֵאֲלֵיהָ.

אִם תִּהְיֶה מִחֻלְקֵת בְּנוֹשְׂאֵים אַחֵרִים, יִקָּבַע מְשִׁיחַ מִיְהוּ הַצּוֹדֵק מִן הַשְּׂנִים בְּצוּרָה מִקוֹרֵית: הוּא יִרְחִי אֶת הַתּוֹבָע, וְהַנְּתַבֵּע, וְכֹךְ יִכְרִיעַ מִיְהוּ הַצּוֹדֵק מִבִּינֵיהֶם.

מַעֲלָה זוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאֵה לִיְדֵי שְׁמוֹשֶׁם שֶׁל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר שֶׁלְאַחַר חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יְהוּדֵי שְׂחִי אֲזוֹ, שְׁמַעוֹן בֶּן כּוֹכְבָּא שְׁמוֹ, הִכְרִיז עַל עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא הוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. כְּדֵי לְבַדּוֹק אֶת דְּבָרָיו, בְּקִשְׁרוֹ הַחֲכָמִים שִׁיִּשְׁפֹּט אֲנָשִׁים בְּאִמְצָעוֹת חוּשׁ הָרֵיחַ, וּמִשְׁלָא עֲמֵד בְּמִשְׁיָה הַרְבִּי שְׁאִינוֹ - לֹא מֶלֶךְ וְלֹא מְשִׁיחַ. מֵאֲזוֹ שָׁנָה שְׁמוֹ בְּפִי כָל לְ"בֶן כּוֹזְבָא", שְׁמִשְׁמַעוֹת: "הַמְּאֻכָּזֵב".

תמונה מספרת

ההתרחשויות מאחורי התמונות

בבנין שְׁמוּד ל-770, שׁוֹכְנַת סְפָרִית אֲגַדַת חֲסִידֵי חַב"ד. בְּקוּמָה הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁל הַסְּפָרִיָּה שׁוֹכְנַת דְּרוֹ קְבַע תַּעֲרוּכָה, שֶׁהַמוֹצָגִים בָּהּ מִתְחַלְפִּים מִפְּעַם לְפַעַם.

בְּשָׁנַת תַּשְׁל"ט, בְּקֵשׁ הַצִּיָּר ר' בְּרוּךְ נַחֲשׁוֹן מִהַרְבֵּי לְהַכְנִיס לְחֵדְרוֹ שְׂנִים-שְׁלֹשָׁה מַצִּינָיו הַמְּקוֹרֵיִים. תְּגוּבַת הַרְבֵּי הִיָּתָה מִפְּתִיעָה: "לְמָה שְׂנִים-שְׁלֹשָׁה? תְּבַדֵּק אֶת הַמַּצֵּב בְּסִפְרִיָּה". כְּאִשֵּׁר הַתְּבַר שְׁנַתוֹ לְפִתְחֵי בְּסִפְרִיָּה תַּעֲרוּכָה וְלְהַעֲמִיד בָּהּ מִסְפֵּר רַב שֶׁל צִיּוּרִים, הוֹרָה הַרְבֵּי שֶׁכֵּן יַעֲשֶׂה הוֹסִסִּיָּה: "וְאֵי אֵהִי הַפּוֹתֵחַ".

הַרְבֵּי אֲבֹן בְּקֵר בַּתַּעֲרוּכָה, בְּקוֹר שְׁעָרָה כְּחִמְשִׁים דְּקוֹת (1), וְאִף הָעִיר מְסַפֵּר הָעֲרוֹת בְּקִשֵּׁר לְפָרְטִים מְסִיָּמִים בְּצִיּוּרִים. בְּתַמוּנָה נִתְּן לְרֹאוֹת אֶת הַרְבֵּי מִתְּבוּנָה בְּאִחְדָה הַצִּיּוּרִים, וְלַצִּדוֹ הַצִּיָּר ר' בְּרוּךְ נַחֲשׁוֹן.

חיים עם הזמן

מסע בין קווי התאריך על תורת החסידות

בוֹחֵן לְבָבוֹת

רוּחַ מִדְּבָרֵית קַרְיָה נְשִׁבָה מִבְּעַד לְפִתַח הָאֵהֶל, מְנוֹפֶקֶת אֶת יְרִיעוֹת הַבַּד וְכַמְעַט עוֹקְרַת אוֹתָן מִהִיָּתְדוֹת. שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים שִׁיִּשְׁבוּ בַּתוֹךְ הָאֵהֶל הֵי מְרַצִּים מַעֲצָמָם.

"מָה הוּא חוֹשֵׁב לְעַצְמוֹ?" הִתְרִים אֲבִירָם, "לֹא מְסַפֵּק שֶׁהוּא לָקַח אוֹתָנוּ מִכָּל הַתַּעֲנוּגוֹת שְׁהִי לָנוּ בְּמַצְרִים, הוּא יְחַלִּיט עָלֵינוּ בְּכָל דְּבָרָ?!"

"טוֹב מְאֹד שְׁאִמְרָנוּ אֶת זֶה לְשִׁלַּח שְׁלוֹ יִשְׂרָ בְּפָנִים", הִגִּיב דָּתוֹ. "שְׁאִיִּד לְמִשְׁהָ בְּדִיקָה אֶת מָה שְׁאִנְחָנוּ חוֹשְׁבִים".

בְּסִתְרָ לָבָם, נִקְרַח הַחֲשָׁשׁ מַעֲנֵשׁ. הֵם לְקַחוּ בְּחֻשְׁבוֹן שֶׁ הַגִּוִּתִּים עֲלוּלָה לְגָרֵם לְהַ' לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם. דְּבַר אֶחָד בְּכָל זֹאת הִרְגִיעַ אוֹתָם, כְּמוֹ אֶת חֲבָרָם קָרַח. הָאֵהֶבֶת יִשְׂרָאֵל הַמְּפֹרֶסֶת שֶׁל מוֹשֶׁה, שְׁנִידָא יִתְפַּלֵּל עָלֵיהֶם וְיִצְלִים מַעֲנֵשׁ.

אֶךְ גַּם הֵם לֹא שְׁעָרוּ בְּאִיזָה טַעוֹן יְנַסֶּה מוֹשֶׁה לְלַמֵּד עָלֵיהֶם וְכוּתָּ...

הַפְּקָדָה שֶׁל מִפְּקֵד הַגְּדוּד הִיָּתָה קֶצֶרָה אֶךְ בְּרוּרָה: "שְׂרָפּוֹ הַכְּלוּוֹ!". הַפְּרָשִׁים הַקְּשׁוּחִים, אֲנָשֵׁי יְחִידוֹת הַקּוֹמָנְדוֹ הַמְּבַתְּרֵת שֶׁל הַצָּבָא, לֹא הִסְסוּ לְרַגֵּעַ אֶחָד. לְפִידִים נִשְׁלָפוּ מֵאִמְתַּחוֹת הַסּוּסִים, וְחִישׁ קַל הַחֲלוּ עֲנְנֵי עֶשֶׂן לְהַתְּמַר מַעַל הָעִיר הַדְּרוּמִית.

"אֲנָשֵׁי הָעִיר הַזֶּה מְרַדוּ בְּמִלְכָּךְ", רָעַם קוֹלוֹ שֶׁל הַמְּפֹקֵד שְׁנִית, "שְׂרָפּוֹ גַם אֶת שְׂדוֹת הַתְּבוּאָה

(מַעֲבָד עַל פִּי לְקוּסִי שִׁחוֹת חֶלֶק י"ג עֵמ' 51-5)

"הצונזן והצאות אהת מלכא"

חיילי צבאות ה' בארץ הקודש מתאחדים בכנס תפילה ובקריאה:

יום שני - ליל יום ההילולא ג' תמוז - ברחבת בית אג"ת 770

אמונתם מכל קהילות חב"ד ברחבי הארץ

ההרשמה מראש חובה: 03-6429243

התכנית המלאה תפורסם בקרוב

ב"ה

איר בין א לאמטער נשוק!

גליון 18 • ערב עבת פרשת קרח, כ"ב סיון תשע"א

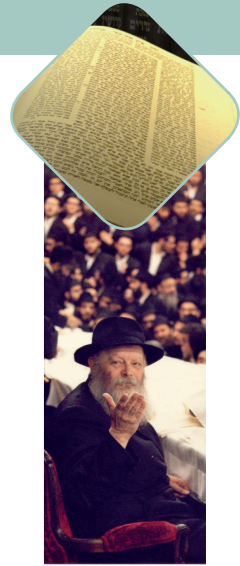

יו"ר ועד כפ"ח קוים לדמותו של חסיד במדור "חסידים ראשונים"

ציורי נחשון במדור "תמונה מספרת"

שני תלמידי ישיבת חסידים ליבאוויטש המרכזית כפר חב"ד על-ידי לימוד התורה מאירים את העולם

חסידישע קוק

נקודת מבט עוונה - משיחות הרבי

| נגע חיובי

"מאי סמנ"י (של מלך המשיח), יתיב ביני עניי סוכלי חללים" (סנהדרין צ"ח).

בדברי הגמרא, שהמלך המשיח יושב בין עניים שנגועים בצרעת, רמז לעבודת בני ישראל בזמן הגלות: נגע הצרעת מראה על גוף נקי ומזכה, שהרע יצא ממנו לגמרי ונמצא רק בחיצוניות - "בעור בשרו".

זוהי גם הסבה לכך שלאחר חזרונו, דיני הצרעת אינם נוהגים. שהרי בזמן הגלות "אף הצדיק והטוב עדין הרע קצת בפנימיות" - גם בדברים שגחשבים כטובים ישנו קצת רע, ואפילו בפנימיות.

נמצא אם כן, שנגעי הצרעת מוכיחים פגג מצבם של בני ישראל בזמן הגז של "עקבתא דמשיחא" - ערב זמות המשיח.

לאחר כל העבודה הקשה של היהודים במשך אלפים שנה, התברר כל הרע הפנימי בגוף ונפש כלל ישראל.

רק בחיצוניות החיצונית נמצא עוד מעט מהרע, שבמהרה יתבטל גם הוא, בבית המשיח.

^[על פי לקוטי שיחות חלק כ"ב עמ' 79]

כמה מילים

משולחן המערכת, אליכם הפנסאים

השבונו אנו אוחזים בדיני את הגליון ה-ח"י, שגם הוא, כקודמיו, עמוס בחיית חסידית נפלאה ומרתקת.

אנו עומדים כבר לקראת סיומה של השנה, ועלינו לודא שגם בימים שאחרי הלמודים תמשיך החיית המפרסמת שלנו להתקיים.

כדי להיות בטוחים שדבר אכן יתקיים לארז זמן, יש לחזק אותו בכל התקף. לא נמתין לסיימה של השנה! כבר מהיום נעמל ונשתדל לחזק ולבצר את חומת החסידות שמקיפה אותנו, כך שתעמד לארז זמן.

למוד לדרך ההתקשרות לרבי נתן ללמד מר' דוד ברומן שמשפ"ו ר' ועד הכפר, וספורו מוכא במקדור "חסידים ראשונים" לרגל יום ה'ארכיטט' שלו שיחול בעוד כשבוע.

נוט שבת, המערכת

חסידים הראשונים

קוים לדמותם על חסידים

| מסור ונתון

בעת שיצא הנער דוד לטיל סתמי ברחובת של עיר, הוא לא שער כלל שביים חרפי זה עתידים חיו להשתנות מן הקצה אל הקצה. עוד חצי שנה נותרה עד לבר המצנה שלו, והוא שער שהם יצינו את המאנרע כאן ברוסטוב, העיר בה הגיעה משפחתו אל המנוחה והנחלה. לאחר הנדודים הרבים שעברו עליהם.

הנגון שוכה הלבבות צד את תשוימת לבו של הנער. אנוני הרגישות קלטו את העצמה השקטה שבמנגינה הפנימית הזו, והוא פנה אל הבית ממנו בקוע הקול, שנראה היה כמבנה צבירי שהפניסה אליו מתרת לכל. כה, בהשגחה פרטית מפלאה, זכה דוד ברומן הצעיר להקלע להתעודות עם הרבי הר"צ ששהה ברוסטוב באותם ימים.

דוד נדחק פנימה, ואחד החסידים הכינים אותו מתחת לשלחן. בשלב מסים דרך עליו מישוה בלי פנה והלד קפץ ממקומו בבעקת כאב. החסיד ר' יונה איידלקופ ע"ה רצה להוציא אותו החוצה כדי שלא יפריע, אלא שבדייק פאותו רגע התבונן בו הרבי הר"צ ואמר: "[אן איידעלער קינד]=[הוא ילד עדין-נפש]. למשה רגע ארז לא הסיר הרבי את עיניו ממנו, ואף התבטא: "איה האדעונוע אים מיט די אויגן"]=[אני מגדל ומטפח אותו במבט עיני] - התבטאות נדירה שספק אם נשמעה קמותה אי-פעם מפי הרבי.

תעודת זהות

הרב דוד ברומן

נולד בראש חדש ניסן עת"ר, בעיר חרסון שבאוקראינה, להוריו ר' חיים ומרת גולדה.

נפטר ביום כ"ד סיון תשי"ט

מסתבר שהסיע שהגישו ר' יעקב-יוסף ז"ל ובניו לרבי לוי-יצחק זצ"ל, עורך את חמתם של השלטונות שהחלו לרדף אחריהם ולמור את חיייהם עד שפאלצו לברח למוסקבה, שם פגשו את דוד ברומן הצעיר שעסק אז בקבלת הפליטים החפ"דים בעיר. בעקבות הקשרים שונצרו ביניהם, הצע לו כאמור להשתדך עם בתו של ר' יעקב-יוסף רסקין והתצעה יצאה אל הפעל.

ואולם, זמן קצר לאחר חגיגת ה'תנאים', נודע לר' דוד שמישהו הלשין על מעשיו לפני השלטונות. הוא עצמו החל להבחין בדמיוות חשודות שעוקבות אחריו ללא הרף. לא אחת נסה להמלט מהמעקב, אך ללא הצלחה. פעם הבחין באדם שעוקב אחריו לפני שנוכס ל'מטרו', ומהר לקפץ לקרון כדי להתנער מהמעקב, אלא שהלה הספיק לקפץ אחריו. רק בחדש טבת תש"ו התקיימה החתונה, בביתה המרוח של משפחת ברומן במלחובקה.

...

לאחר החתונה, נדדה משפחת ברומן המצמצמת ברחבי ארפה, עד שהגיעה למחנה הפליטים פוקינג שבג'רמניה. שם עסק ר' דוד בהדפסת ספרי-קדש שונים, על-פי הוראות בכתב שקבל מארצות הברית מכ"ק אדמו"ר הר"צ ובפקוחו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו שעמד אז בראש הוצאת הספרים קה"ת. במהלך עסוקו בהדפסה, עמד ר' דוד בקשר רציף עם הרבי נשיא דורנו. מעיון קל באגרות-קדש מאותו שנים עולה שהרבי שלח מכתב ארז ומפרט בענין זה אחת למספר ימים, דבר המעיד על החשיבות הרבה שהרבי יחס להדפסת הספרים.

גם לאחר שהגיעו לארץ הקדש עסק ר' דוד בעסקנות צבירית. פאשר עלה ארז לבחר ישב ראש חדש לנעד כפר חב"ד העלה מישוה את שמו של ר' דוד כמתאים, והצעלו התקבלה פה אחד. בעסוקו זה, פעל ר' דוד גדולות ונצורות למען פסוים כפר חב"ד לנחת רוח הרבי.

שנה לאחר בחירתו לראשות הנעד, נסע ר' דוד לרבי. בחזרתו, כנס את ועד הכפר לאספות רבות, כהן הצייע שהתושבים יקבלו עלייהם החלטות טובות, פאשר רצונו היה לבקש מהרבי שהכפר יעמד תחת נשיאותו.

כעבור זמן, הדפיס ר' דוד בראש גיר המכתבים של ועד הכפר את המלים "בנשיאותו של כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש", ושלח זאת לרבי יחד עם דווח על כל ההחלטות הטובות שהתקבלו. אך הרבי לא הסכים לקבל עליו את על הנשיאות ובקש שיקירו את השיורה הנוספת מניר המכתבים.

תגובתו וכאבו של ר' דוד, היו בלתי נשכחים. הוא בכה בדמעות שליש כשהודיע לחברי הועד על תשובתו של הרבי. את פאבו בטא במלים באמרו "אוי לנו שאין אנו ראויים להיות תחת נשיאותו של הרבי שליט"א...".

בהיותו בשנת הני"ו לחייו בלבד, הסתלק הרה"ח הרב דוד ברומן לבית-עולמו. על מצבתו הורה כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לחרט בין היתר את המלים: "מחשוכי תלמידי תומכי תמימים לויבאוויטש".

הדרך לאמת

סיפור אמיתי בהמשכים

מעובד ע"פ קובץ "החמים"

תקציר: שמואל בצלאל נצב מחוי לעיר, לאחר כסוף תפלת שבת ונוכר בכל התפוסות שעברו עליו: כלפיד עם רב העיר המתנגד; בפגוש עם החסידים פעת למוזם בבית הקנסת שלהם, וכיעד גרשוהו משם בבשית פנים; בטיחותיו עם רבו אודות החסידים, בהם נכה שהשנאה נובעת מחסר הפדות עם החסידים וכיעד נמלה בלבו ההחלטה לחקר את תלדות החסידים ונדוכייהם.

פרק שישי | בפסטה האפלה

בסמטה שולית זו בדרךכו מהתפלה לביתו.

כאן, במקום שאיש אינו רואה, יוכל לטטח בפניו את בקשותו: להכניס אותו אל עולמה הפנימי של החסידות.

החסיד הצעיר שצעד באפלה נבהל כאשר מבין ערמות הגרסאות צץ לפניו היתום שלומד בחברותא עם רב העירה. בהלה שהתחלפה בתדהמה, כאשר שמע את מבקשו.

בתחלה, לא אבה החסיד לטל את הסכנו על עצמו, אך משהו במבטו הנחוש של הצעיר גרם לו להבין שמדבר בהתעניינות פנה ואמתית, אותה לא יכול היה להשיב ריקם.

הסכום היה קצר. שמואל-בצלאל לא יוכל להשתתף בלמודים המשותף של החסידים. זה יהיה מסכן מדי, עבור שגי הצדדים. במקום זה, הציע האברה, פגשו שניהם ביחידות, באחד מבתי הקנסת בעירה שניה שמים בשעות שבין התפלות, שם ידו יחד לעמק חקר תורת החסידות.

"אך עליך להזהר", אמר החסיד הצעיר, "שלא יבחינו בק חומק לבית הפנסת. אם מישוה ירצה להבין מה אתה מחפש שם - במקום בבית המדךש המרפזי, שנינו נסתבב. הכלי".

שמואל בצלאל חכה ללמודם הראשון שנוקבע ליום המחרת בקצר רוח. את הצפיה הנרגשת לנה גם פחד עמום: האם יתפס?

המשך יבוא א"ה

נא לשמור על קדושת הגליון